

kommande have havt Udsættelse. For at fremsthynde Forfølgningen er det i § 30, jfr. § 42, fastsat, at Tvistigheder om hvorvidt eller i hvilken Orden de Paagjældende skulle fyldestgøres af Auktionssummen, ikke nødvendigvis skulle forhandles eller finde deres Afgjørelse paa dette Trin af Sagen, men kunne udskydes til et senere Tidspunkt, saa at selve Auktionen strider fremad uden Hensyn til dem; i saadanne Tilfælde bliver det ved Auktionsvilkårene at bestemme, at Kjøbesummen eller den omtvistede Del af samme skal indbetales til Auktionsforvalteren, medens Vilkårene ellers som Regel skulle angive de enkelte Personer, der ere berettigede til Deltagelse i Kjøbesummen. Naar Auktionsvilkårene ere fastsatte, har Auktionsforvalteren uden yderligere Opfordring at tillyse Auktionen (§ 32). De tvende foreløbige Auktioner, som efter den gjældende Ret bidrage ikke lidet til at forhale Forfølgningen, ere efter Udfæstet bortfaldne, og i Regelen skal der kun afholdes en Auktion (§ 36). Den, der har erholdt Hammer slag, skal berigtige Kjøbesummen ved Betaling enten umiddelbart til de i Vilkårene angivne Personer eller til Auktionsforvalteren, dersom dette maatte være bestemt i Henshold til § 30. I sidtnevnte Tilfælde har Auktionsforvalteren strax at gjøre et Udfæst til Auktionssummens Fordeling mellem de Bedkommende, som derpaa indfaldes til et Møde (§ 42). Indfaldelsen, der sker paa samme Maade som til det Møde, der afholdes til Auktionsvilkårenes Fastsættelse, skal indeholde en Bemærkning om, at Udfæstet ligger til Efterhyn paa Auktionsforvalterens Kontor, hvor enhver Bedkommende mod sportlemæssig Betaling kan faae en Afstrift af det. Fremkommer der i det berammede Møde ingen Indsigelse mod Auktionsforvalterens Udfæst, fordeles Kjøbesummen i Overensstemmelse med dette, dog uden at herved Nogens Ret iøvrigt prækluderes, saa at altsaa Enhver, der maatte anse sig for berettiget til den Del af Kjøbesummen, som er udbetalt til en Anden, er besøjet til i Overensstemmelse med den borgerlige Retts Regler at søge Beløbet tilbage fra den, hvem det urettelig er kommet tilgode. Fremsettes der derimod Indsigelser og Auktionsforvalteren ikke kan tilvejebringe Enighed, afgjør han Spørgsmaalet ved Kjendelse. Den Del af Auktionssummen, som er Gjenstand for Tvist, tilbageholdes af Auktionsforvalteren indtil Sagens endelige Afgjørelse (§ 42).

Ved Tvangssalget bortfalde alle de Rettskrav paa Tingen, til hvis Fyldestgjørelse Auktionen efter det Anførte maa siges at være foregaaet. Denne Rettsvirkning er kun

betinget af, at Kjøberen opfylder Auktionsvilkårene (§ 44), men derimod kommer det ikke i Betragtning, om de Bedkommende virkelig erholde den Fyldestgjørelse, hvorpaa de efter deres materielle Retstilstand have Krav, eller om dette ikke bliver Tilfældet som en Folge af, at de ikke have givet Møde under Auktionen og gjort deres Ret gjældende. Det Anførte gjælder ogsaa om saadanne Retligheder, hvis Tilværelse har været ubekendt, navnlig fordi Skjøde- og Pantebøgerne ikke udviste Noget om dem. Naar der som en Folge heraf ikke vil udgaa nogen personlig Indtaldelse til de Bedkommende, gaar deres tinglige Ret dog tabt, og indfinde de sig først, efterat Kjøbesummen er berigtiget og fordelt mellem dem, der have givet Møde, have de kun personlig Rettes til den, der har oppebaaret deres Anpart. Det oversees ikke, at der ved denne Ordning fremkommer en hidtil ukendt Prækulsion af Retligheder over Tingen, og det skal endogaa erkjendes, at Forslagets Princip ikke med Nødvendighed kræver dette Resultat, idet Principet vel lod sig gennemføre, om man end indskrænkede Tvangsauktionen til at være en Opgjørelse mellem de Personer, om hvis Interesse i Ejendommen der havde Rundskab; men da det kun er yderst sjældent, at tinglige Retligheds Tilværelse ikke kan erkjendes af Skjøde- og Pantebøgerne, og da Retstab af den angivne Art altsaa, forsaavidt de Bedkommende ikke gjøre sig skyldige i Forsømmelse, vilde blive noget ganske Usædvanligt, er det antaget, at der ikke er Grund til af Hensyn til saadanne ekstraordinære Tilfælde at opgive en Ordning, som iøvrigt frembyder store Fordele. Det er nemlig klart, at jo mere man sikker Erhvervelsen af Ejendomme ved Tvangsauktion, desto mere Udsigt bliver der til at faae Ejendommen udbragt til den højeste Pris, og Trangen til at sikre Kjøberen ved at erklære alle Rettskrav af den omhandlede Art for tilintetgjorte, er saa meget større, som han netop ved Tvangssalg ikke har Udgang til at faae saadan paalidelig Oplysning om Behæftelserne paa Ejendommen, som han ved frivilligt Salg kan vente af Sælgeren, medens han netop ved Tvangssalg staar uden en Hjemmelsmand, hos hvem han kan søge Regres for det Tab, han lider, naar der viser sig at være saadanne ikke paaregnede Behæftelser. Det bidrager vistnok ofte ikke lidet til at trykke Prisen paa faste Ejendomme ved Tvangssalg, at Kjøberen i den omhandlede Henseende ikke har den Garanti som ved frivillige Salg. Hverpaa raades der altsaa for en Del Bod ved den Tilintetgjørelse af de omhandlede Rettskrav, som indtræder efter Forslaget.